De grafiek op het whiteboard (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Marieke werkte sinds drie jaar bij een klein adviesbureau dat onderzoek deed naar het imago van gemeenten. Haar bureau stond bij het raam, en op dat bureau lag een stapel dossiers die met de week hoger werd. Ze had zichzelf beloofd er elke vrijdagmiddag doorheen te gaan, maar die belofte hield ze zelden. Het werk kwam nu eenmaal sneller binnen dan zij het kon wegwerken.

Die ochtend riep haar leidinggevende, Bram, het hele team bij elkaar. De gemeente Waardenburg had geklaagd dat inwoners het centrum als onveilig ervoeren, terwijl de misdaadcijfers al jaren daalden. "Het gaat hier niet om feiten", zei Bram rustig, "het gaat om perceptie." Hij legde uit dat mensen hun oordeel baseren op wat ze horen en zien, niet op statistieken. Volgens hem was dat verschil precies het interessante deel van de opdracht. Marieke knikte, want ze had dit patroon in eerder onderzoek ook gezien.

Het team besloot de klachten van de afgelopen vijf jaar te verzamelen. Toen bleek dat er iets vreemds aan de hand was: de meldingen hadden zich vooral in twee korte periodes opgestapeld, terwijl de rest van het jaar bijna niemand iets had gemeld. Bram vroeg Marieke om de aantallen per maand uit te zetten op een grafiek, zodat het patroon zichtbaar zou worden. Ze werkte er de hele middag aan. De lijn die uiteindelijk op het whiteboard verscheen, had twee scherpe pieken.

Beide pieken vielen samen met momenten waarop een regionale krant uitgebreid over inbraken had bericht. Er was dus geen sprake van meer criminaliteit, maar van meer aandacht. Marieke voelde een vreemde tevredenheid; eindelijk klopte het verhaal. Ze schreef in haar notitieboek dat één positief punt van de opdracht was dat de gemeente hier echt iets mee kon doen. Een campagne zou goedkoper zijn dan extra camera's, en waarschijnlijk effectiever. Bram was het met haar eens, hoewel hij waarschuwde dat de wethouder liever zichtbare maatregelen wilde.

De volgende week presenteerden ze hun bevindingen in het gemeentehuis. De wethouder luisterde met gefronste wenkbrauwen en vroeg wat het advies zou kosten: twintigduizend euro plus de kosten van de nieuwsbrief. Hij vond dat veel geld voor een onderzoek dat geen nieuw beleid opleverde. Toch gaf hij toe dat het beeld van een onveilig centrum niet permanent hoefde te zijn, en dat een verkeerd imago jarenlang kan blijven plakken. Aan het eind van de vergadering vroeg iemand grappend of de krant soms bewust een paniekgolf had beraamd. Marieke lachte en antwoordde dat journalisten zelden zoiets plannen, maar dat hun keuzes wel degelijk gevolgen hebben. Op de terugweg naar kantoor bedacht ze dat het rapport misschien niets zou veranderen, en dat ze het toch met plezier had geschreven.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28515

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1974